

**REGIDORS/ES
NO ADSCRITS/ES**

**Albert Bartrolí
Virginia Gérez
Núria Paricio**

Tema proposat pel PP: "L'okupació"

L'ocupació d'habitatges a Catalunya: realitat o alarma social?

L'ocupació d'habitatges és un tema socialment molt sensible que genera un debat intens a la societat catalana. En els darrers anys, la percepció d'alarma ha crescut, tot i que les dades mostren una realitat més matisada. Segons el cos dels Mossos d'Esquadra, el 2025 es van registrar 7.110 denúncies per ocupació o intent d'ocupació a Catalunya.

Aquestes xifres confirmen que el fenomen existeix, però cal contextualitzar-lo. Les denúncies han augmentat l'última dècada, però continuen representant una part molt petita del parc d'habitatges. No totes les ocupacions són iguals ni tenen el mateix impacte social o jurídic, i barrejar-les incrementa la sensació d'alarma.

Un element clau és que el 96% de les denúncies registrades el 2025 corresponien a pisos buits. D'aquests, aproximadament el 80% eren propietat de grans tenidors. Només un 4% afectaven habitatges amb persones vivint-hi habitualment. Aquesta dada és rellevant perquè la violació de domicili —és a dir, l'ocupació d'un habitatge habitual— permet una actuació policial ràpida i immediata.

En canvi, la usurpació d'un habitatge buit segueix un procediment judicial més lent. Aquesta diferència legal sovint genera confusió i alimenta la percepció que els propietaris estan desprotegits. També hi ha casos vinculats a màfies que forcen entrades per vendre claus de manera il·legal. Tot i que són minoritaris, tenen una gran visibilitat mediàtica i contribueixen a la preocupació ciutadana.

D'altra banda, existeixen situacions de famílies vulnerables que ocupen per necessitat, sense alternativa residencial. Aquestes realitats s'emmarquen en un context de crisi d'habitatge, amb lloguers elevats i manca d'oferta pública suficient. La dificultat d'accés a un habitatge digne és un dels factors estructurals que expliquen part del fenomen.

Cal destacar, a més, que el 2025 es va registrar un 20% menys d'ocupacions consumades respecte de l'any anterior. Aquesta reducció indica una evolució que no encaixa amb la idea d'un creixement descontrolat. El fenomen és real, però localitzat i desigual segons el territori. L'ocupació d'habitatges és un problema que existeix i que afecta persones concretes, però les dades suggereixen que no es tracta d'una situació generalitzada. Analitzar-lo amb rigor, diferenciant tipologies i contextos, és essencial per evitar alarmismes i poder adoptar respostes adequades tant des del punt de vista social com jurídic.